

РЕШЕНИЕ

№ 320

гр. Благоевград, 23.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, III ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Татяна Д. Богоева Маркова

при участието на секретаря Катрин Ат. Везенкова
като разгледа докладваното от Татяна Д. Богоева Маркова Гражданско дело № 20221210100845 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по настоящото дело е образувано въз основа на искова молба от „Й..... /с предишно наименование „Т...../, с ЕИК..... със седалище и адрес на управление в гр. С.....представявано от Д..... чрез адв. В. П. Г., съд. адрес: гр. С..... против К. И. М. ЕГН: ***** с адрес:....., гр. Б..... като е предявен положителен установителен иск - за установяване дължимост на вземане по оспорена заповед за изпълнение - пр.основание чл.422 в. с чл.415 вр. с чл.410 от ГПК.

С исковата молба се иска от съда ДА ПРИЗНАЕ ЗА УСТАНОВЕНО, по отношение на ответника К. И. М. ЕГН: ***** , че към нея съществува изискуемо вземане на ищеца в размер на 351, 55 лв. (триста петдесет и един лева и петдесет и пет стотинки), представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, по договори с абонатен номер № 006391370, за които са издадени фактури № ..... за периода от 05.08.2019 г. до 04.11.2019, от които: 242, 60 лв. (двеста четиридесет и два лева и шестдесет стотинки) по Договор за мобилен номер .....от дата 11.07.2019 г.; 108, 95 лв. (сто и осем лева и деветдесет и пет стотинки) по Договор за мобилен номер ..... от дата 11.07.2019 г., ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК до окончателното изплащане на сумата; както и вземане в размер на 333, 39лв. (триста тридесет и три лева и 39ст.), представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, от които: 92, 12 лв. (деветдесет и два лева и дванадесет стотинки) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 11.07.2019г. за мобилен номер ..... и 241, 27лв. (двеста четиридесет и един лева и двадесет и седем стотинки) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 11.07.2019г. за мобилен номер.....

Претендират се и сторените в заповедното и исковото производство разноски.

Твърди се в исковата молба, че ищцовото дружество е инициирало заповедно производство за процесните суми, че е издадена заповед за изпълнение, която е връчена чрез залепване на уведомление.

Твърди се, че длъжникът К. И. М. е абонат на дружеството- доставчик на мобилни услуги „Т.....ъс сегашно наименование „Й. със ск.....лючени договори, както следва: По Договор за мобилни услуги 11.07.2019 г. абонатът е предпочел мобилен номер ..... с абонаментна

програма Тотал + 31,99 със срок на действие 24 месеца до 11.07.2021г. Предвид предоставените преференциални условия във връзка със сключване на абонамента, се твърди, че абонатът е закупил и мобилно устройство ALCATEL 1 Dual Blue на обща покупна цена от 29.99 лв., съобразно т. 7 от договора, като се сочи и че стандартната цена на устройството без абонамент е в размер на 249.90 лв., т. е. направената на абоната отстъпка възлиза на сума в размер на 219.91 лв.

Сочи се, че по Договор за мобилни услуги 11.07.2019 г. абонатът е предпочел мобилен номер .....с абонаментна програма Тотал + 31.99 със срок на действие 24 месеца до 11.07.2021 г. Твърди се, че въз основа на посочения договор ответникът е ползвал предоставяните от Дружеството мобилни услуги, като потреблението е фактурирано под клиентския номер на абоната № 006391370.

Поддържа се от ищцовото дружество, че съгласно чл. 26 от Общите условия на мобилния оператор „, при ползване на услуги чрез индивидуален договор заплащането на ползваните услуги се извършва въз основа на фактура, която се издава ежемесечно на името на потребителя. При сключване на индивидуален договор всеки потребител -страна по договора бива уведомен за датата от месеца, на която ще му бъде издавана фактура. Неполучаването на фактурата не освобождава потребителя от задължението му за плащане на дължимите суми. “.

Твърди се, че за потребените от абоната-ответник услуги за периода 05.08.2019г. до дата 04.11.2019 г., Теленор България ЕАД е издал: - Фактура №..... за отчетния период на потребление от 05.08.2019- 04.09.2019г. с дължима стойност за плащане в размер на 147.78 лв., от които:

-за мобилен номер ..... 23.32 лв. без ДДС за абонаментен план; 1.24 лв. без ДДС за Временно възстановяване на изходящия трафик и потребление извън месечния абонамент в общ размер на 90.59 лв., представляващо 29.04 лв. без ДДС за Други услуги (номера .....44,90 лв. без ДДС за Други услуги с добавена стойност; 1.32 лв. без ДДС за Кратки текстови съобщения; 0.14 лв. без ДДС за Разговори към „Грижа за клиента“.

-за мобилен номер .....23.32 лв. без ДДС за абонаментен план.

Сочи се, че дължимата сума е платима в срок 20.09.2019 г. Към фактурата е приложено извлечение от потреблението на ползваните мобилни номера.

- Фактура №7294714051/05.10.2019 г. за отчетния период на потребление от 05.09.2019- 04.10.2019 г. с дължима стойност за плащане в размер на 147.80 лв., от които: -за мобилен номер ..... 23.32 лв. без ДДС за абонаментен план и потребление извън месечния абонамент в общ размер на 6.84 лв., представляващо 6.93 лв. без ДДС за Други услуги (номе.....ра.46.85 лв. без ДДС за Други услуги с добавена стойност; 1.98 лв. без ДДС за Кратки текстови съобщения; 0.14 лв. без ДДС за Разговори към „Г.....

-за мобилен номер.....23.32 лв. без ДДС за абонаментен план и потребление извън месечния абонамент в общ размер на 25.00 лв., представляващо 18.15 лв. без ДДС за Други услуги (номера.....2.64 лв. без ДДС за Кратки текстови съобщения; 0.04 лв. без ДДС за Разговори към „Г.....

Дължимата сума е платима в срок 20.10.2019 г. Към фактурата е приложено извлечение от потреблението на ползваните мобилни номера. Към фактурата е прибавена и незаплатената стойност от предходния отчетен период в размер на 147.78 лв., при което общодължимото задължение възлиза на сума в размер на 295.58 лв.

- Фактура №.....за отчетния период на потребление от 05.10.2019- 04.11.2019 г. с дължима стойност за плащане в размер на 55.97 лв., от които: -за мобилен номер ..... 23.32 лв. без ДДС за абонаментен план; -за мобилен номер .....23.32 лв. без ДДС за абонаментен план

Дължимата сума е платима в срок 20.11.2019 г. Към фактурата е приложено извлечение от потреблението на ползваните мобилни номера. Към фактурата е прибавена и незаплатената стойност от предходния отчетен период в размер на 295.58 лв., при което общо дължимото

задължение възлиза на сума в размер на 351.55 лв.

Твърди се, че абонатът е потребил и не е заплатил мобилни услуги на обща стойност 351.55 лв., от които във връзка с договор за мобилни услуги за ползване на мобилен номер .... от дата 11.07.2019 г. сума в размер на 108.95 лв. и във връзка с договор за мобилни услуги за ползване на мобилен номер .....от дата 11.07.2019 г. сума в размер на 242.60 лв. Сочи се, че към всяка от фактурите има приложено извлечение- детайлизирана справка от потреблението на ползвания номер. За посочените месечни отчетни периоди длъжникът не е изпълнил задължението си да заплати на Теленор България ЕАД дължимите месечни абонаменти, съобразно използваните от него услуги в общ размер на 351.55 лв.

Твърди се от ищеца, че неизпълнението на абоната-ответник да заплати стойността на потребените и фактурирани услуги на стойност 351.55 лв., е ангажирало договорната отговорност на абоната по т. 11 от процесиите договори за услуги, като във връзка с чл.75, вр.с чл. 196, в) от ОУ на мобилния оператор, Теленор България ЕАД е прекратил едностранно индивидуалните договори на ответника за ползваните абонаменти и е издал крайна фактура №.....

Поддържа се, че за посочените месечни отчетни периоди длъжникът не е изпълнил задължението си да заплати на Т. сумите за месечни абон.....аменти, съобразно използваните от него услуги, така както са фактурирани. При наличието на неплатени месечни задължения на абоната, Операторът го уведомява по реда на чл. 31а от Общите условия. След изтичането на срока за плащане, указан във всяка от издадените месечни фактури и при нерегистрирано плащане на дължимата сума, последователно се ограничават първо изходящите обаждания, впоследствие и входящите обаждания на абоната, като операторът неколкостранно праща смс - напомняне за налична незаплатена месечна фактура. При нерегистрирано плащане, въпреки напомнянията от страна на Оператора, ползваният телефонен номер е двустранно спрян, за което абонатът е уведомен с поредно смс-известяване. Предоставен е пореден шанс за плащане на дължимите месечни суми.

Твърди се, че след като страните са уговорили дължимите по договора плащания да бъдат платими в определен срок, то сумата става изискуема след изтичането на този срок. Когато денят за изпълнение на задължението е определен, длъжникът изпада в забава след изтичането му /чл. 84, изр. първо ЗЗД/.

Сочи се, че съгласно чл. 49 от Общите Условия, Т..... има право да получава в срок всички плащания, дължими от потребителя в уговореното количество и на уговореното място. Съгласно чл. 75 от Общите условия при неспазване на което и да е задължение по част XIII от Общите условия или в случай, че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, Теленор има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите или при условията на т. 196 буква в) да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него. Нито законът, нито договорените между страните условия, вменяват задължение на кредитора да кани закъснелия длъжник да изпълни задължението си. При това положение за мобилния оператор е възникнало потестативното право едностранно да прекрати договора за мобилни услуги, при това без необход.ст да волеизявява изрично пред абоната намерението си за прекратяване, предвид неколкостранните напомняния чрез смс- известяване до този момент.

Поддържа се, че датата на деактивация на процесиите абонаменти 05.12.2019 г., като същата се генерира автоматично по вградената електронна система на Оператора при нерегистрирано плащане и наличието на незаплатени суми след изтичането на предвидените в месечните фактури срокове за заплащане и съобразно уговорения краен срок на действие на ползвания абонамент.

Така, абонатът е в неизпълнение на договорите си, като същият не е спазил крайния срок за ползване на абонаментите, както следва:

- Тотал + 31,99 за мобилен номер ..... до 11.07.2021 г., съгласно договора от дата 18.06.2019 г.;
- Тотал + 31,99 мобилен номер ..... до 11.07.2021 г., съгласно договора от дата

11.07.2019 г.

Поддържа се, че неизпълнението на ответника е обусловило правото на мобилния оператор да ангажира договорната отговорност на абоната, съгласно изричната клауза, съдържаща се в т. 11 от договорите, като начисли в крайната издадена фактура неустойка за предсрочно прекратяване на сключения абонамент. Предвид влизане в сила на постигната Спогодба между Т..... и Комисия за защита на потребителите относно начина на формиране на неустойките, претендирани при предсрочно прекратяване на договорен абонамент, начислената на абоната неустойка в размер на 333.39 лв. е формирана съобразно новите правила за изчисление, уговорен в т. 11 от договорите. Претендираната неустойка в размер на 333.39 лв. представляваща стойността на три месечни абонаменти такси на ползваната програма за всеки ползван номер. Съгласно т.11 от договорите, в случай на прекратяване на подписан договор преди изтичане на уговорения срок по вина или инициатива на Потребителя или по нарушение на задълженията му по договора или приложения/документи свързани с него, същият е длъжен да заплати за всяка СИМ карта, по отношение на която е налице прекратяване (1) неустойка в размер на всички стандартни месечни абонаменти за периода от прекратяване на договора до изтичане на уговорения срок, като сумата не може да надвишава трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, взети без ДДС. (2) а в случай, че е предоставяна отстъпка от цената на месечния абонамент, потребителят дължи и възстановяване на част от стойността на ползваните отстъпки, съответстващи на оставащия срок на договора. (3) В случаите, в които на абоната е предоставено мобилно устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в подписания договор или по предходно подписан документ, чийто срок не е изтекъл, Потребителят дължи такава част от разликата между стандартната цена на УСТРОЙСТВОТО (В брой и без абонамент) съгласно ценовата листа, действаща към момента на сключване на договора и заплатената от него ПРИ предоставянето МУ (В брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг), какъвто съответства на оставащия СРОК на договора.. Видно е, че уговорената клауза е в унисон с предписанията на Комисия за защита на потребителите и с уговореното в постигнатата Спогодба.

Посочено е, че неустойката в размер на 333.39 лв. се формира, както следва: 92.12 лв. - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 11.07.2019 г. за мобилен номер .... представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, взети без ДДС и 241.27 лв. - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 11.07.2019 г. за мобилен номер .....т които: 92.12 лв. представляваща стойността на 3 месечни абонаментни такси, взети без ДДС и 149.12 лв. представляваща неустойка за предоставено за ползване устройство ALCATEL 1 Dual Blue, с отстъпка от стандартната цена, съгласно т. 7 от договора от дата 15.08.2019 г.

Поддържа се, че като абонат на обществената телекомуникационна мрежа на мобилния оператор „Т.....“ ответникът се е съгласил и е приел Общите Условия на Оператора за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги. Съгласно чл. 49 от Общите Условия, Теленор има право да получава в срок всички плащания, дължими от потребителя в уговореното количество и на уговореното място. Според чл.71 „Потребителят е длъжен да заплаща определените от Теленор цени по начин и в срокове за плащане, посочени в т. 27 от тези Общи условия, а именно в срока, указан на фактурата, но не по-късно от 18 дни след датата на издаването ѝ“. Незаплащането в срок на издадените от Оператора на абоната фактури за ползваните мобилни услуги е обусловило правото на Теленор /чл.75 от ОУ/ да прекрати едностранно индивидуалния договор на ответника.

При неспазване на което и да е задължение по част XIII от тези Общи условия или в случай, че е налице неизпълнение на някое от другите задължения на потребителя, Теленор има право незабавно да ограничи предоставянето на услугите, или при условията на т. 196, в) да прекрати едностранно индивидуалния договор с потребителя или да откаже сключване на нов договор с него“.

Съгласно сключения договор за мобилни услуги, страните имат права и задължения, описани в него и общите условия на доставчика на мобилни услуги. Към индивидуалния

договор се прилагат клаузите на публикуваните общи условия и те са неразделна част към него. По силата на същите, индивидуалният договор влиза в сила от момента на подписването му от страните, а за неуредените случаи в индивидуалния договор са в сила общите условия на договора за предоставяне на мобилни услуги.

В чл.20 от Общите условия е посочено, че, всички услуги се заплащат в зависимост от техния вид и специфика по цени, съгласно действащата ценова листа на Теленор. Съгласно чл. 23, б) месечения абонамент осигурява достъп до услугите, за които е сключен индивидуален договор и включва разходите за поддръжка на Мрежата и се предплаща от потребителя ежемесечно, в размери съобразно избора от потребителя абонаментен план/програма/пакет. По силата на чл. 26 неполучаването на фактура, не освобождава потребителя от задължението му за плащане на дължимата сума. Потребителят отговаря и дължи връщане на оператора и на всякакви допълнителни /извънредни/ разходи, свързани със събирането на вземания, които са присъдени по съдебен ред. Съгласно чл. 27 от Общите условия плащането на посочената във фактурата сума се извършва в срока, указан на фактурата, но не по-късно от 18 дни след датата на издаването ѝ. При неспазване на срока, потребителят дължи неустойка за забава в размер на законната лихва за всеки ден закъснение.

Твърди се, че в конкретният случай ответникът е подписал договор за услуги с мобилния оператор, ползвал е процесите мобилни номера и не е изпълнил задължението си по договор да заплаща стойността на предоставените услуги, като с това си поведение е изпаднал в забава. Издадени са фактури и в срок не ги е заплатил. Изпълнен е фактическият състав на едно договорно неизпълнение по чл.79 ЗЗД, за което ответникът следва да понесе отговорността си.

Представените фактури сами по себе си, не са основание за плащане, но длъжникът-ответник е сключил договор и е ползвал съответната далекосъобщителна услуга, задължил се е да заплаща цената на предоставеното устойство, съгласно уговорения погасителен план, респ. същият е в неизпълнение на договора си.

С разпореждане № 1021/14.04.2022г. съдията докладчик след като е извършил служебна проверка на редовността на постъпилата искова молба и допустимостта на предявените с нея искове в съответствие с изискванията на чл.129, ал.1 и чл.130 от ГПК е постановил препис от исковата молба, ведно с приложенията към нея да се изпрати на ответника, като му се укаже, че в едномесечен срок от получаването на исковата молба следва да подаде писмен отговор.

Препис от исковата молба и доказателствата към нея е изпратен на ответника на установения по делото адрес по адресна справка от НБД Население. Съобщението за връчване на исковата молба до постоянния адрес е върнато в цялост с отбелязване, че по данни на съседите сем. Попови лицето не живее от години на адреса, апартаментът е с нови собственици. Изискана е справка за адресната регистрация на ответника от НБД Население, като видно от представената такава е, че постоянен и настоящия адрес на ответника са тези, на които е изпратено съобщение. Изискана е справка от ТД на НАП за наличието на действащ трудов договор, видно от постъпилата такава лицето няма регистриран действащ трудов договор.

С разпореждане съдът е разпоредил съобщението да бъде връчено по реда на чл.47, ал. 1 ГПК - чрез залепване на уведомление, на постоянния и настоящия адрес на ответника. На 28.05.2022г. връчителят е залепил на постоянния и настоящия адрес по адресната справка на ответника уведомление по реда на чл. 47, ал.1 ГПК. Съдебните книжа са били на разположение в канцеларията на БРС, като в законоустановения двуседмичен срок, считано от залепването ответникът или упълномощено от него лице не се е явил, за да ги получи. С оглед на това съдът с Определение № 843 от 16.06.2022г. Районен съд Б..... на основание чл. 25, ал. 1 от Закона за правната помощ /ЗПП/във връзка с чл.47, ал.6 от ГПК е предоставил правна помощ под формата на процесуално представителство по гр. дело № 845/2022г. на ответника К. И. М. ЕГН: ***** с адрес: 2700, гр. Б..... като е изискал от АК Б. о.....пределяне на адвокат, който да бъде назначен за особен представител на последния. С

писмо изх.№ 363/11.07.2022г. на Адвокатски съвет- гр.Б.....съдът е уведомен, че за осъществяване на правна помощ на ответника е определен адв. Р. А. М., към АК Б... вписан под № 5313 в Националния регистър за правна помощ.

С Определение № 936/12.07.2022г. съдът е назначил адв. Р. А. М., към АК ...вписана под № 5313 в Националния регистър за правна помощ, за особен представител на ответника К. И. М. ЕГН: ***** с адрес: гр. Б....., по гр.дело № 845/2022г. по описа на РС Б..... до приключване на делото пред всички съдебни инстанции.

Изпратеното съобщение до особения представител на ответника е връчено на 20.07.2022г.

Видно от материалите по делото в указания едномесечен срок от получаване на съобщението е депозиран писмен отговор по подадената искова молба от особения представител на ответника. Със същия се оспорва предявения иск по основание и размер и се иска отхвърлянето му. Сторено е възражение за нищожност на договора, поради липса на съгласие. Възражава срещу размера на начислената услуга по двата мобилни номера, като твърди, че справката е невярна, поради което я оспорва.

Сочи се, че счита искът за неоснователен, тъй като от пространната искова молба и от приложените към нея договор под общи условия се установява, че размера на задължението и срока на неговото плащане са от датата на получаване на съответната фактура. Ищецът не твърди, нито представя доказателства, за това, че фактурите са предявени на доверителката ми. Предявяването на документа има значението на начало на срока за плащане на формираното задължение. В тази връзка се поддържа, че ответницата не е в забава. Връчване на съдебните книжа също не може да бъде разглеждано като предявяване на дължими суми за плащане, тъй като процесуалното представителство, което особения представител изпълнява не включва и представителство по материалното правоотношение, това по договора за мобилни услуги от 11.07.2019г. Поради тази причина счита предявените искове за преждевременни и следователно неоснователни.

С оглед постоянният адрес на К. М. в Б.....и служебно известни му случаи, в които договори за мобилни услуги се генерират от лица - служители на мобилния оператор, както и обстоятелството, че договорът е подписан в гр. Разлог счита, че е налице голяма вероятност положения подпис да не е на лицето записано като титуляр, а именно К. И. М.. В този смисъл прави възражение за нищожност по смисъла на чл. 26 ЗЗД, поради липса на изначална воля за сключване на договор от лицето посочено като титуляр и оспорва авторството на положения подпис.

Възражава срещу размера на начислената услуга по двата мобилни номера, като твърдя, че справката е невярна, поради което я оспорва.

Заявява, че от съдържанието на приложените документи не се установява мобилният оператор да е предоставил екземпляр от общите условия за ползване на мобилни услуги, включително липсва отбелязване те да са част от договора под формата на приложение. Ето защо прави възражение, в изложения смисъл за нарушение на ЗЗП, чл. 147а.

С Определение № 1186/01.09.2022г. по делото е насрочено открито съдебно заседание, като съдът се е произнесъл по доказателствените искания на страните, съобщил им е проект на доклад по делото, като ги е напътил към процедура по медиация или друг способ за доброволно решаване на спора.

В съдебно заседание, ищецът, редовно призован, не се явява законен или упълномощен представител, като е представено писмено становище от ищцовото дружество, в което е изразено становище, че се поддържа изцяло изложеното в исковата молба, като са изложени подробни съображения за основателност на предявените искове. В становището е инкорпориран и списък по чл. 80 от ГПК.

В съдебно заседание ответницата, редовно призована, не се явява, представлява се от назначения особен представител адвокат Р. М., който оспорва предявените искове по основание и размер, поддържа подадения отговор. По същество изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковете. Подробни съображения излага в писмени бележки.

По делото са приобщени представените от ищеца писмени документи, като същите са приети и приобщени към доказателствения материал по делото. Приложено е ч.гр.д. № 3046/2021г. по описа на Районен съд - гр. Благоевград, като е допусната и назначена съдебно-графическа експертиза и съдебно-техническа експертиза,

След съвкупен анализ на събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Видно от приложеното ч.гр.д. № 3046/2021г. по описа на Районен съд - гр. Благоевград въз основа на подаденото Заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 и следващите от ГПК, съдът е издал Заповед №..... за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, по силата на която е разпоредено длъжникът К. И. М., с ЕГН: ***** и с настоящ адрес: гр. Б..... общ. Б..... да заплати на заявител Т..... и със седалище и адрес на управление: гр. С..... ул.Бизнес П..... представляван от Д..... заедно с М..... ч.,рез пълномощник, следните суми и на следните основания: - сумата от 351.55 лв. (триста петдесет и един лева и петдесет и пет стотинки), представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, за които са издадени фактури ..... за периода от 05.08.2019 г. до 04.11.2019г.; - сумата от 333.39лв. (триста тридесет и три лева и тридесет и девет стотинки) - неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, от които: сумата от 92.12 лв. (деветдесет и два лева дванадесет стотинки) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 11.07.2019г. за мобилен номер ..... и сумата от 241,27лв. (двеста четиридесет и един лева и двадесет и седем стотинки) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 11.07.2019г. за мобилен номер .....- ведно със законната лихва върху главниците, считано от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК - 08.12.2021г. до изплащането; - сумата от 25 /двадесет и пет/ лева държавна такса; - сумата от 180 /сто и осемдесет/ лева адвокатско възнаграждение.

Заповедта е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК, като с разпореждане № 399 от 18.02.2022г. съдът е указал на заявителя да предяви иск в едномесечен срок от получаване на съобщението /връчено на 02.03.2022г., като е видно, че в законоустановения едномесечен срок за предявяване на установителен иск, от връчване на съобщението по чл. 415 от ГПК, ищецът е депозирал настоящата искова молба-на 30.03.2022г.. Ето защо и въз основа на изложеното съдът намира, че предявеният иск по чл.422 от ГПК е допустим и за ищеца е налице правен интерес от търсената защита.

От представения и приет по делото оригинал на Договор за мобилни услуги от 11.07.2019 г. се установява, че е сключен договор за мобилни услуги между ищцовото дружество и ответницата К. И. М. за мобилен номер..... с абонаментна програма Тотал +31.99, по силата на който ищецът следва да предоставя мобилни услуги на ответника абонат с титуляр по предпочетения мобилен номер за мобилен номер ..... със стандартен месечен абонамент 31,99 лв. на месец, с дата на издаване на фактура на 5-то число, с уговорен срок на действие 24 месеца, а ответникът да ги заплаща. Със същия договор ответникът е получил за ползване и мобилен апарат А..... със СИМ карта №..... с обща лизингова цена с абонаментен план 29,99 лв., при стандартна цена на устройството 249,90 лева и отстъпка от стандартната цена 219,91 лв. Договора е сключен за срок от 24 месеца и съобразно посоченото в него влиза в сила на 11.07.2019г. и изтича на 11.07.2021 г. Договорът съдържа подпис на ответницата на последните страници, като е посочено името на потребителя и след това се съдържа и подпис на потребителя. Видно от съдържанието на договора потребителя е запознат с общите условия, получил е екземпляр от тях и е съгласен да ги спазва, което е удостоверено и с представената и приета декларация-съгласие. Същите са представени и приети по делото. Приложена и приета по делото е и ценова листа за абонаментни планове. Видно от декларация - съгласие от 11.07.2019г. ответника М. е декларирала, че е получила подписан от представител на оператора екземпляр от общите условия на Т..... за взаимоотношенията на потребителите на мобилни услуги, като е съгласна с тях и се е задължила да ги спазва. Декларирала е още, че операторът е предоставил и същата е получила информацията по чл. 4, ал. 1 от Закона за защита на потребителите.

Видно от оригинал на Приложение към договор за мобилни услуги абонатът М. е предпочел мобилен номер ....., със стандартен месечен абонамент 31,99 лв. на месец, с уговорен срок на действие 24 месеца, като договорът влиза в сила на 11.07.2019 година и изтича на 11.07.2021 година.

Към доказателствения материал по делото /в заповедното производство / са приобщени следните фактури, издадени за периода 05.08.2019г. до дата 04.11.2019 г.

- Фактура №..... за отчетния период на потребление от 05.08.2019- 04.09.2019г. с дължима стойност за плащане в размер на 166, 45 лв. с ДДС, представляваща месечни абонаментни такси и ползвани услуги, от която ищецът претендира единствено сумата от 147, 78 лв., от които: -за мобилен номер .....23.32 лв. без ДДС за абонаментен план; 1.24 лв. без ДДС за Временно възстановяване на изходящия трафик и потребление извън месечния абонамент в общ размер на 90.59 лв. с ДДС, представляващо 29.04 лв. без ДДС за Други услуги .....44,90 лв. без ДДС за Други услуги с добавена стойност; 1.32 лв. без ДДС за Кратки текстови съобщения; 0.14 лв. без ДДС за Разговори към „Грижа за клиента“ и за мобилен номер ..... 23.32 лв. без ДДС за абонаментен план.

Във фактурата е посочено, че дължимата сума е платима в срок 20.09.2019 г., като в детайлизираната справка към фактурата е видно и всяка една от начислените във фактурата суми.

- Фактура №7294714051/05.10.2019 г. за отчетния период на потребление от 05.09.2019- 04.10.2019 г. с дължима стойност за плащане в размер на 147.80 лв., от които: -за мобилен номер ..... 23.32 лв. без ДДС за абонаментен план и потребление извън месечния абонамент 6.93 лв. без ДДС за Други услуги (номера .....46.85 лв. без ДДС за Други услуги с добавена стойност; 1.98 лв. без ДДС за Кратки текстови съобщения; 0.14 лв. без ДДС за Разговори към „Грижа за клиента“; -за мобилен номер ..... 23.32 лв. без ДДС за абонаментен план и потребление извън месечния абонамент в общ размер на 25.00 лв. с ДДС, представляващо 18.15 лв. без ДДС за Други услуги (номера .....2.64 лв. без ДДС за Кратки текстови съобщения; 0.04 лв. без ДДС за Разговори към „Г.....

Посочено е, че дължимата сума е платима в срок 20.10.2019 г., като в детайлизираната справка към фактурата е видно и всяка една от начислените във фактурата суми. Във фактурата е отразена и незаплатената стойност от предходния отчетен период.

- Фактура №.....за отчетния период на потребление от 05.10.2019- 04.11.2019 г. с дължима стойност за плащане в размер на 55.97 лв. с ДДС, от които: -за мобилен номер .....23.32 лв. без ДДС за абонаментен план; -за мобилен номер 359894646840: 23.32 лв. без ДДС за абонаментен план.

- фактура №.....с която е начислена неустойка за предсрочно прекратяване на договори за услуги в размер на 333, 39 лв..

По делото са представени и приети Общи условия на Т.....за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги, / в сила от 10.09.2010г. изменени на 21.09.2010г., изменени на 29.02.2012г., изменени на 04.06.2012г. изменени на 17.08.2012г., изменени на 18.10.2012г., изменени на 07.12.2012г., изменени на 08.04.2013г., изменени на 18.06.2013г. изменени на 30.04.2016г., изменени на 30.06.2017г., изменени на 20.09.2018г., относими към процесните договори.

По делото е допусната и назначена съдебно-графическа експертиза, заключението по която е изготвено от вещото лице Д. Ц. и е прието като неоспорено от страните. Вещото лице, след като се е запознал с представените по делото документи, както и справка в Заявление за издаване на български документи за самоличност /шофьорска книжка/, представено му от Служба КАТ при ОДМВР Благоевград е дало заключение, че подписите за „потребител“ и за „Абоната“ в договор за мобилни услуги, в Приложение към Договор за мобилни услуги и в Декларация – съгласие са положени от К. И. М..

Съдът кредитира експертното заключение на вещото лице като обосновано, компетентно и пълно.

По делото е изготвена и съдебно-техническа експертиза, заключението по която е изготвено от вещото лице Н. Х. и е прието като неоспорено от страните. Вещото лице е дало заключение, че за процесните периоди и номера „..... в билинг системата на „Й. е..... налице предоставяне и потребление на далекосъобщителни услуги, което съответства на генерираните от системата на Ищеца фактури, като в експертизата си вещото лице подробно е отразил използваните минути, мобилен интернет, международни разговори, кратки текстови съобщения, разговори към „Грижа за клиента“ и др. Вещото лице е дало заключение, че за периода на потребление от дата 05.08.2019 год. до дата 04.11.2019 год. /преди да бъдат ограничени изходящите обаждания/, абонатът е имал достъп до мобилната мрежа на оператора и е могъл да използва услугите на оператора, като системата на оператора генерира автоматично съобщения, които се насочват (изпращат) към съответният абонат при просрочване на неговите задължения, самите съобщения не се съхраняват в изследваната система. Вещото лице е заключило, че процесните договори са деактивирани (спрени) на дата 05.12.2019 год. В съдебно заседание вещото лице допълва при изслушването си, че технологичния процес за отчитане на трафикните данни е автоматизиран, като не е установил да има възможност да се манипулират. Билинг системата, която остойностява използваните услуги в пари съобразно тарифния план не позволява ръчно въвеждане на данни, няма възможност да се редактират тези данни и да се променят стойности.

Съдът кредитира експертното заключение на вещото лице като обосновано, компетентно и пълно.

На базата на така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

По допустимостта:

Предявени са обективно и кумулативно съединени иски с правно основание:

-По чл. 422, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. с чл.327, ал.1 от ТЗ, във връзка с чл.318 от ТЗ, във връзка чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл. 288 и и сл. от ТЗ- относно вземанията за Неплатени абонаментни такси и използвани услуги;

-По чл. 422, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. чл. 92 ЗЗД за вземанията за Неустойка.

Предявените положителни установителни иски за установяване на паричното вземане са допустими, тъй като е налице правен интерес от предявяване на иска, което се доказва от приложеното ч.гр.д. № 3046/2021г. по описа на Районен съд - гр. Благоевград, по което срещу ответника е издадена Заповед № 998 от 08.12.2021г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, връчена по реда на чл. 47, ал. 5 от ГПК, като заповедния съд е указал на заявителя да предяви иск за установяване на вземанията си, който е предявен в указания срок. Поради това, предявените иски са допустими.

Разгледани по същество, исковите се явяват частично основателни.

По исковите с правно основание чл. 422, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. с чл.327, ал.1 от ТЗ, във връзка с чл.318 от ТЗ, във връзка чл.79, ал.1 от ЗЗД вр. с чл. 288 и и сл. от ТЗ ищецът следва да установи наличие на процесуалните предпоставки на иска по чл.422 от ГПК, наличието на валидни облигационни правоотношения, породени от процесните договори за далекосъобщителни услуги, по силата на които ищецът има качеството на доставчик на мобилни услуги, а ответника - на потребител на мобилни услуги; реалното предоставяне от ищеца на ответника на мобилни услуги за посочените периоди, настъпване на падежа на задължението на потребителя на мобилни услуги, касаещо заплащане на цената за ползване на мобилните услуги, размера на цената на мобилните услуги, едностранно прекратяване на договора от ищеца поради неплащане на дължимите суми от страна на ответника, размера на цената на мобилните услуги.

Събраните в хода на производството доказателства са в състояние да обусловят несъмнения извод, че страните са обвързани по силата на валидно сключени договори за предоставени мобилни услуги, а именно: Сключен между длъжникът К. И. М. с ЕГН/ЕИК:

*****, в качеството на абонат на дружеството- доставчик на мобилни услуги и „Т.....договор от 11.07.2019г., за ползване на мобилен номер ..... и от дата 11.07.2019г. за ползване на мобилен номер .....

Всеки от договорите съдържа подпис и на двете страни. Установи се от приетата по делото съдебно-графическа експертиза, че подписите за „потребител“ и за „Абоната“ в договор за мобилни услуги, в Приложение към Договор за мобилни услуги и в Декларация – съгласие са положени от К. И. М..

Установи се също и от изготвената по делото съдебно-техническа експертиза, че за процесния период абонатът е имал достъп до мобилната мрежа на оператора и е могъл да използва услугите на оператора.

Предвид изложеното по безспорен начин се установи, че между страните са сключени процесните договори за мобилни услуги и същите са валидни и са породили действие. Видно от представените и приети по делото, подписани от ответника декларации-съгласие същият е декларирал, че операторът е предоставил информацията по чл. 4, ал. 1 от ЗЗП. Съдът не констатира договорите да съдържат неравноправни клаузи относими към предмета на иска за заплащане на абонаментни такси и услуги.

Вследствие сключване на процесните договори за предоставяне на мобилни услуги, са възникнали облигационни правоотношения между страните, поради което отношенията между тях следва да се уредят с оглед разпоредбата на чл.327 от ТЗ, във връзка с чл.79, ал.1 от ЗЗД.

Съгласно разпоредбата на чл.79, ал.1 от ЗЗД, ако длъжникът не изпълни точно задължението си, кредиторът има право да иска изпълнение заедно с обезщетение за забавата. Уважаването на иска за реално изпълнение предполага кумулативното наличие на три предпоставки:наличие на облигационно правоотношение, по силата на което да възниква задължение за изпълнение, пълно или частично неосъществяване на дължимия резултат от страна на длъжника и реалното изпълнение на облигационното задължение да е възможно.

Следва да се посочи, че процесните договори за мобилни услуги съставляват индивидуален договор при общи условия по смисъла на чл. 228, ал. 1 ЗЕС, като поради обстоятелството, че страни по него са юридическо лице, което предоставя услуги като част от своята търговска дейност в частния сектор, поради което има качеството на "Търговец" по смисъла на § 13, т. 2 от Допълнителните разпоредби /ДР/ на Закона за защита на потребителите /ЗЗП/, както и физическо лице, което ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, поради което има качеството на "Потребител" по смисъла на § 13, т. 1 от ДР на ЗЗП, то при уреждане на отношенията между страните е приложим и ЗЗП, цел на който е осигуряване на защита на някои от основните права на потребителите, в това число и на правото на защита на икономическите им интереси при неравноправни договорни условия. По силата на валидно възникналото облигационно правоотношение, операторът е предоставил на абоната телефонни номера, при съответни месечни такси и срокове на действие на договорите, срещу задължението за заплащане на уговорената цена на услугата - абонаментни такси и вноски. Във всеки един от договорите се съдържа описание на тарифните планове и ценовите условия, като са посочени задълженията на абоната и последиците от неизпълнението им. Договорите откъм съдържание отговарят на законовите изисквания за договори, сключени при общи условия, като те включват необходимите реквизити за страни, предмет, срок и описание на услугите, а липсващите елементи могат да бъдат заместени от общите условия, които са неразделна част от тях. В процесните договори са предвидени условията за ползване на предоставяните услуги - срока на действие, ясно и разбираемо е посочен вида на предоставяната услуга - мобилен интернет или услуги, за каквито услуги са издавани и фактурите, посочен е и приложимия абонаментен план, който няма данни да е изменян едностранно от оператора през срока на действие на договорите, както и конкретен номер по всеки договор, посредством който потребителят се идентифицира сред абонатите на оператора и предадената СИМ карта, осигуряваща достъп на потребителя до мрежата и

услугите на мобилния оператор. Следователно абонатът е бил наясно още при сключване на договорите какви услуги ще му бъдат предоставяни и каква цена ще дължи за тях, като е поел задължение да заплаща уговорената месечна абонаментна такса, както и уговорените лизингови вноски за предоставеното му мобилно устройство. Във всеки индивидуално сключен договор е удостоверено, че абонатът е запознат, получил е и е съгласен да спазва общите условия за взаимоотношения с потребителите на мобилни телефонни услуги на оператора. При така създадената между страните облигационна обвързаност по ненаименовани Договори за услуги при предварително установени от едната страна Общи условия, предпоставка за валидност е приемане на същите от насрещната страна, тъй като установените от търговеца, предлагащ стоки или услуги, Общи условия стават задължителни за другата страна, само ако тя заяви писмено, че ги приема. От приетите по делото Декларации - съгласие се установява, че абонатът изрично е декларирал, че е получил Общите условия на дружеството - ищец. С подписа си, който не е оспорен, абонатът е удостоверил, че ги приема и се задължава да спазва.

В този смисъл не са налице основанията за съществуване на предпоставките за нищожност на договорите, поради противоречието им с нормата на чл. 228 от ЗЕС, като същите са редовни от външна страна и обвързват страните.

Анализа на договорите за мобилни услуги установява, че същите отговарят на формалните изисквания на специалният закон, а именно на чл. 228, ал. 1 във вр. с ал. 2 от ЗЕС, като наред с това в тях не се съдържат клаузи, които да попадат в приложното поле на чл. 143 от ЗЗП, което да води до тяхната нищожност, поради неравноправен характер.

Съгласно общите условия, регламентиращи правоотношенията между страните, месечната абонаментна цена по всеки от договорите се предплаща от потребителя ежемесечно в размери съобразно избора от потребителя абонаментен план/програма/пакет /чл. 23, б.б/. Всички услуги се заплащат в зависимост от техния вид и специфика по цени, съгласно действащия ценоразпис на Теленор /чл. 20/.

Разпоредбата на чл.23 предвижда, че месечния абонамент осигурява достъп до услугите, за които е сключен индивидуален договор и включва разходите за поддръжка на мрежата, и се предплаща от потребителя ежемесечно, в размери, съобразно избора от потребителя абонаментен план/програма/пакет.

Съдът намира, че предвид наличието на валидни договорни правоотношения между страните през процесния период за доставка на мобилни услуги по всеки един от процесните договори за мобилни услуги-11.07.2019г., ответникът дължи заплащане на договорените месечни абонаментни такси по договорите, независимо от потреблението на услуги през съответния период, тъй като породилите действие договори, вменяват в задължение на абоната да заплаща ежемесечни такси, съобразно избора от него абонаментен план по договорите. Дължимостта на тези суми не е обвързана от доставката на услуги.

Също така ищецът претендира за процесния период и суми за използвани услуги, които са извън месечните абонаментни такси.

За да бъде присъдена и тази част от претендираната сума, ищецът следва да докаже, че абонатът е използвал услугите, описани в издадените фактури. Фактурите и приложенията към тях изхождат от ищеца и установяват изгодни за него факти /възникване на вземания за доставени услуги под формата на разговори, съобщения и др. на посочените стойности/, като същите не са подписани от получателя на доставката - ответника. Фактурите са частни свидетелстващи документи и в това си качество имат формална доказателствена сила, като удостоверяват извършване на изявлението и неговото авторство /чл.180 от ГПК/, без да доказват верността на вписаните в него други обстоятелства. Изключение от това правило /материална доказателствена сила на частен свидетелстващ документ/ е хипотезата, при която издателят удостоверява неизгодни за себе си факти. Конкретният случай обаче не е такъв.Именно поради това фактурите не се ползват с доказателствена сила относно доставката на услугите по сключените договори между страните и тяхната стойност.

От друга страна, представените по делото заверени преписи на фактури са писмени

доказателства по смисъла на ГПК и възпроизвеждат дължимите по сключения договор суми, като не е необход. тези фактури да са подписани доколкото чрез същите не се установява основанието на вземането. Също така във всяка фактура е посочено името на съставителя, а освен това същата отговаря на всички изисквания на Закона за счетоводството и няма пречка да бъде приета и ценена като доказателствено средство.

Съгласно ОУ, заплащането на услугите се извършва въз основа на месечна фактура, която се издава на името на абоната. При сключването на договора Теленор уведомява всеки абонат за таксувания период, за който ще му бъде издадена фактура. Промяната на този период може да бъде извършвана едностранно от Теленор, след предварително уведомление до абоната. Неполучаването на фактура не освобождава абонатите от задължението им за плащане на дължимите суми / чл.26/. Теленор предоставя на абоната 18 - дневен срок след издаването на фактурата, за плащане на посочената в нея сума / чл.27 ОУ /. Месечните сметки на абоната могат да бъдат оспорени пред Теленор в 6 - месечен срок след датата на издаване на фактурата или по общия ред, предвиден в действащото законодателство. Оспорването не освобождава абоната от задължението за плащане на дължимите суми /чл.31 /. Теленор има право да получава в срок всички дължими от абоната суми за ползването на предоставените услуги, чл.49 от ОУ.

Съдът намира, че ищцовото дружество е изпълнило задълженията си като е издало процесните фактури със съответните приложения към тях, които отразяват ползването на мобилни услуги от конкретни номера, предоставени на ответника по подписани от него договори с ищцовото дружество. От приложенията към фактурите се установяват извършените от потребителя изходящи обаждания в и извън мрежата на мобилния оператор, техния брой, продължителността на провежданите телефонни разговори и съответната дължима такса за тях. Посочени са уговорените между страните отстъпки по тарифен план, като е извършено необход. то приспадане от общия размер на начислените суми.

С оглед гореизложеното, съдът приема, че цитираните фактури и приложенията към същите, установяват доставката на изброените в тях по видове услуги. Ищцовото дружество е остойностило предоставените услуги и определените от него като дължими суми е следвало да бъдат заплатени от ответника най - късно до 18 дни от издаването на всяка от месечните фактури, и то независимо от това дали същите са получени, съгласно уговореното между страните.

Ответникът, чиято е доказателствената тежест не ангажира доказателства за изпълнение на задълженията си за заплащане на претендираните по делото абонаментни месечни такси, и потребени услуги. От представените по делото писмени доказателства - договори, фактури и приложения към тях се установява несъмнено, че ищцовото дружество е изпълнило договорните си задължения да предостави определените услуги. Ответната страна не представя доказателства за изпълнение на задължението си за заплащане по стойност и за съответните периоди на дължимите суми така, както са посочени в издадените фактури, поради което съдът намира, че е налице виновно неизпълнение на договорно задължение от страна на ответника.

Ответницата е подписала гореописаните договори с ищеца за срок от 24 месеца, като по делото липсват каквито и да било данни ответницата да е възразявала преди настоящото производство срещу неточно изпълнение на задълженията на ищеца по процесните договори, да е заявила правата си по чл. 79, ал. 1 ЗЗД или по чл. 87, ал. 1 ЗЗД срещу ищеца, преди подаване на заявление за издаване заповед за изпълнение срещу същата, да е искала точно изпълнение, да е искала обезщетение за неизпълнение или да е дала на ищеца подходящ срок за изпълнение с писмено предупреждение (с оглед сключеният писмен договор между страните), че след изтичането на срока ще смята договорите за развалени, което би го освободило от облигационното задължение за парична престация, поради което, не може да се приеме, че ищеца не е предоставил през срока на действие на договорите услуги на ответника на претендираната стойност, определена съобразно ценоразписа, с който последната е запозната. В тежест на ответника, ако твърди изпълнение на паричните си задължения по договора между страните е да докаже плащането, поради което не следва

да се възлага на ищеца да установява отрицателният факт - неплащането от страна на ответника на задълженията ѝ по договора.

При липсата на оспорване на представените извлечения от електронната система на телекомуникационната компания, в които доставените услуги са конкретно и детайлно индивидуализирани, се налага извод, че е извършена реална доставка на посочените съобщителни услуги. Задълженията на мобилния оператор са определени в сключените с ответника потребителски договори и по същество се свеждат до това операторът за поддържа своите телекомуникационни системи в изправност и по начин, че да не се възпрепятства правото на потребителя, по негова преценка и избор да използва тези съоръжения за пренос на заявените чрез потребителското устройство телекомуникационни услуги /пренос на глас, на данни/. Това означава, че мобилният оператор извън предвидените в условията по договора изключения, е ограничен във възможността да интервенира в обема на заявения от потребителя трафик на информация. Посоченото се установява и от приетата по делото съдебно-техническа експертиза, като според вещото лице остойностяването е автоматичен процес, в който не може да се извършват поправки и добавки и не е налице възможност за редактиране на данните и да се променят стойностите. Всъщност ответника не е твърдял неправомерна намеса от страна на мобилния оператор в консумирания чрез потребителските устройства трафик на услуги. Наред с това, мобилният оператор е задължен с отчитане на трафика- консумирани от абоната входящи и изходящи услуги, служещо в основание за определяне ликвидността на дължимото за съответния отчетен период възнаграждение. В заключение, се дължат и сумите, които са отчетени за ползваните от ответницата услуги.

Предвид изложеното исковете за дължимост на сумите за мобилни услуги са основателни както следва: сумата от 351, 55лв. (триста петдесет и един лева и петдесет и пет стотинки), представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, по договори с абонатен номер.....р №., за които са издадени фактури № .....г. за периода от 05.08.2019 г. до 04.11.2019, от които: 242, 60 лв. (двеста четиридесет и два лева и шестдесет стотинки.) по Договор за мобилен номер ..... от дата 11.07.2019 г.; 108, 95 лв. (сто и осем лева и деветдесет и пет лева.) по Договор за мобилен номер . от дата..... 11.07.2019 г. Върху главницата по всеки от договорите се дължи и законна лихва, считано от датата на подаване на заявлението-08.12.2021г. до окончателното ѝ изплащане.

По исковете с правно основание чл. 422, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. чл. 92 ЗЗД за вземанията за Неустойки, както следва: сумата в размер общо на 333, 39лв. (триста тридесет и три лева и тридесет и девет стотинки), представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, от които: 92, 12 лв. (деветдесет и два лева и дванадесет стотинки) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 11.07.2019г. за мобилен номер ..... и 241, 27лв. (двеста четиридесет и един лева и двадесет и седем стотинки) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 11.07.2019г. за мобилен номер.....

В исковата молба ищецът поддържа, че претендираните и начислени неустойки са в резултат на предсрочно прекратяване на процесните договори от дата 11.07.2019г. за мобилен номер. пред.....ставяваща стойността на три месечни абонаментни такси, а за мобилен номер ..... представлява стойността на три месечни абонаментни такси, както и неустойка за предоставено за ползване устройство Alcatel 1 Dual Blue, с отстъпка от стандартната цена.

Относно предсрочното прекратяване на договорите съдът намира и следното: Съгласно общите постановки, касаещи института на прекратяване на едно правоотношение - чл.87, ал.1, изр. 2 ЗЗД - в случаите на неизпълнение по двустранен договор, какъвто е процесния, кредиторът следва да даде подходящ срок за изпълнение с предупреждение, че след изтичането му ще смята договора за развален. Следователно - в случая ищецът не установи, че правно валидно е упражнил едностранното си право да прекрати договора, по начина, по който е договорено в договора и ОУ към него, доколкото в чл.87 ал.1, изр. 2 ЗЗД постановява, че в случаите, когато договорът е сключен в писмена форма, какъвто е

настоящият, то и писменото предупреждение с даден срок за изпълнение и респ. настъпване на последиците за прекратяване на договора чрез едностранно волеизявление от тази страна, следва да бъде също писмено. На първо място по делото не са приложени доказателства – покана за доброволно изпълнение и съобщение за прекратяване на договорите, която да е изпратена и надлежно връчена на ответницата. Такова не се установява и от приетата по делото съдебно-техническа експертиза.

В исковата молба, от една страна се твърди, че договорите е начислена неустойка, поради предсрочното прекратяване на договора, а от друга страна е посочена дата на деактивация на процесните абонаменти 05.12.2019 година, в каквато насока е изготвената по делото съдебно-техническа експертиза, в която е посочено, че договорите са спрени на 05.12.2019 година, а не, че договорът е прекратен. Ето защо, съдът приема, че договорите не са прекратени, в резултат на което не се дължат и процесните неустойки, доколкото не се установи по делото, че за мобилния оператор е възникнало материалното основание за претендиране на неустойка задължение от потребителя, поради виновно неизпълнение от последния по посочения в исковата молба начин.

На следващо място съдът намира и че клаузите, с които са уговорени във всеки един от договорите процесните неустойки са нищожни и неравноправни.

Съгласно разпоредбата на чл. 92 от ЗЗД, неустойката обезпечава изпълнението на задължението и служи като обезщетение за вредите от неизпълнението, без да е нужно те да се доказват. Така функциите, които изпълнява неустойката, са обезпечителна и обезщетителна, като идеята на обезпечителната функция е да се гарантира точното изпълнение на поетите задължения.

Съгласно посочените клаузи, които имат идентично съдържание в случай на предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги по вина или по инициатива на потребителя, последният дължи неустойка в размер на сумата от всички стандартни за абонаментния план месечни такси от прекратяването на договора до края на първоначално предвидения срок на действието му, като така определената неустойка не може да надвишава сумата от три стандартни месечни абонаментни такси за номера без вкл. ДДС. В допълнение абонатът дължи и: 1) част от стойността на ползваните отстъпки от месечните абонаментни такси, съответстваща на оставащия срок до края на договора (в случай че такива отстъпки са уговорени от страните); 2) част от стойността на отстъпките за предоставени на потребителя устройства, съответстваща на оставащия срок до края на договора за мобилни услуги (в случай че такива устройства са били предоставени на лизинг или срещу заплащане в брой).

Съгласно параграф 13, т. 1 от ДР към ЗЗП потребител е всяко физическо лице, което придобива стоки или ползва услуги, които не са предназначени за извършване на търговска или професионална дейност, като и всяко физическо лице, което е страна по договор с търговец и действа извън рамките на своята професионална дейност. В настоящия случай ответницата има качеството на потребител и с оглед това приложение намират и нормите на ЗЗП - съгласно чл. 24 ЗПК, във вр. чл. 143 - чл. 148 ЗЗП, както и чл. 146, ал. 1 ЗЗП, които прогласяват неравноправните клаузи за нищожни, поради пряко противоречие с императивните норми, защитаващи потребителя като по-слаба в икономическо отношение страна.

Автономията на волята на страните да определят свободно съдържанието на договора и в частност да уговорят неустойка е ограничена от това, че съдържанието на договора не може да противоречи на повелителни норми на закона и на добрите нрави. Съгласно мотивите към т. 3 от Тълкувателно решение № 1 от 15.06.2010 г. на ВКС по т. д. № 1/2009 г. на ОСТК на ВКС условията и предпоставките за нищожност на клаузата за неустойка произтичат от нейните функции, както и от принципа за справедливост в гражданските и търговските правоотношения.

При сключване на договор за електронни съобщителни услуги операторът поема ангажимент да предостави на потребителя ползването на електронни съобщителни услуги срещу абонаментна такса, а потребителят - да заплаща таксата ежемесечно или на друг

уговорен времеви интервал. Неравноправни са онези клаузи, които не отговарят на изискванията за добросъвестност и добри нрави и посредством тях се създава значително неравновесие между търговеца, който е икономически по-силната страна и потребителя - икономически по-слабата страна. От съдържанието на представените договори, както и от общите условия към тях, представляващи неразделна част от съглашенията, става ясно, че всяка от страните по облигационното правоотношение има възможност едностранно да го прекрати, когато другата не изпълнява своите задължения. Въпреки това, в договорите е предвидено единствено, че когато се стигне до прекратяването им по вина на потребителя, последният е длъжен да заплати на търговеца неустойка, съдържаща няколко компонента - оставащите абонаментни вноски до края на срока на договора, но не повече от три, както и в случаите когато е предоставено устройство за ползване на услуги, съгласно посоченото в този договор или по предходно подписан документ, чийто срок не е изтекъл, потребителят дължи и разликата между цената му без абонамент, съгласно ценова листа, действаща към момента на сключване на договора и заплатената от потребителя при предоставянето му /в брой или съответно обща лизингова цена по договора за лизинг/, каквато съответства на оставащия срок на договора. Подобна уговорка в полза на потребителя, респективно - в тежест на търговеца, липсва. В случай, че потребителят се възползва от възможността да прекрати едностранно договора поради вина на оператора, не е регламентирано дружеството да заплати неустойка. Предвид изложеното уговорените неустойки имат неравноправен характер, а също така излизат и извън обезпечителната и обезщетителна функции на неустойката. От изложеното се налага извод, че мобилният оператор, встъпвайки в договорни отношения с длъжника, се е възползвал от положението на икономически по-силна страна, която има възможност да повлияе върху правата и задълженията, които всеки един от контрагентите ще поеме. Именно поради тези обстоятелства „Теленор България“ ЕАД са предвидили в предварително изготвени бланкови договори, че неустойка се дължи само от потребителя, когато договорът е прекратен по негова вина. Уговорка, даваща право на потребителя да претендира неустойка при неизпълнение на договора от мобилния оператор, липсва. Предвид гореизложеното, съдът стига до извод, че така, както са уговорени клаузите за неустойка, същите създават значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и правата и задълженията на потребителя на мобилната услуга. Поради тези съображения разпоредбите, регламентираща неустойка в тежест на физическото лице - потребител, имат неравноправен характер.

В допълнение трябва да се има предвид, че когато е уговорена неустойка при предсрочно прекратяване на договор за услуга, в размер на всички или дори само няколко /в случая три/ неплатени абонаментни вноски, всъщност мобилният оператор по прекратения договор цели да получи имуществена облага от насрещната страна в размер, какъвто би получил, ако договорът не беше прекратен, но без да се предоставя ползването на услугата по договора. Следователно, уговорената по този начин неустойка за предсрочно прекратяване излиза извън обезпечителната и обезщетителната функции на неустойката, създава условия за неоснователно обогатяване на мобилния оператор, нарушава принципа за справедливост и също има /и на това основание/ неравноправен характер.

Относно неустойката, представляваща разликата между стандартната цена без отстъпка на устройството и преференциалната цена, анализирайки горепосочената разпоредба съдът намира, че тази сума, представляваща разликата между цената на процесното устройство без абонамент и преференциалната му обща цена е втора неустойка, дължима кумулативно с първата, тъй като цели именно обезщетяване вредите от неизпълнение на задълженията по договора от страна на потребителя. От друга страна тази неустойка е договорена като двукомпонентна, включваща, както част от стойността на отстъпките от абонаментните планове, така и от пазарните цени на крайните устройства, /в т. ч. когато последните са били изцяло закупени от абоната/, съответстваща на оставащия срок на ползване по съответния абонамент. Така договорена, клаузата за неустойка предпоставя прекалено много условия по формиране на неустойката, които не позволяват в достатъчна степен да се предвиди нито при неизпълнението на кои точно задължения ще се дължи тя, нито в какъв приблизителен размер ще е. Следва да се отбележи също, че тази неустоечна клауза не съдържа

трикратното ограничение като предходната хипотеза за дължимост на трикратния размер на абонаментните месечни вноски и не е ясно, при неизпълнението на кои точно договорни задължения възниква - само при неплащане на абонаментните такси или при неплащането на погасителните вноски за устройството или и в двата случая.

Погледнато през призмата на принципа за ненакърняване на добрите нрави и доколкото съдът е длъжен служебно да съблюдава за наличието на неравноправни клаузи в потребителските договори, за да се гарантира потребителската защита на по-слабата в правоотношението страна, настоящият съдебен състав счита, че с уговорената клауза категорично се накърняват добрите нрави и справедливостта по смисъла на чл. 26, ал. 1, пр. трето от ЗЗД и безспорно се явява нищожна. Предвиждайки в договорите за едно и също неизпълнение две различни и едновременно дължими санкции се надхвърля безспорно обезпечителната и обезщетителна функция на неустойката и същата се явява необосновано висока по смисъла на чл. 143, т. 5 от ЗЗП, безспорно приложима в случая. Самата клауза не е индивидуално уговорена, изхождайки от цялото съдържание на договорите /чл. 146, ал. 2 от ЗЗП/, поради което и същата е нищожна на основание чл. 146, ал. 1 от ЗЗП и не следва да се прилага.

Отделно от това посредством уговорената неустойка ищецът се стреми да извърши промяна на съществен елемент от договора, а именно - цената на устройството, респ. абонаментен план, едностранно, без съгласието на потребителя. Подобна уговорка противоречи на добрите нрави, като води до явна нееквивалентност на престациите, а не такава е целта на закона. Освен това така определеният размер на неустойката противоречи на обезщетителната ѝ функция, като не само че не обезпечава вреди, а "увеличава" без съгласието и на насрещната страна цената на предоставеното устройство.

Същата е нищожна поради противоречие с добрите нрави, тъй като е извън обичайната обезпечителна, обезщетителна и санкционна функция, в какъвто см. са разясненията в т. 4 от ТР № 1/15.06.2010 г. по т. д. № 1/2009 г. на ОСГТК на ВКС. Нарушението на принципа за добросъвестност и принципа на справедливост при нея изхожда от обстоятелството, че лизинговата вещ не е станала собственост на лизингополучателя, за да се дължи обезщетение, съизмеримо с действителната цена на устройството - предоставено е само неговото ползване (в този см. решение № 193/09.05.2016 г. по т. д. № 2659/2014 г. на ВКС, I т. о. и решение № 219/09.05.2016 г. по т. д. № 203/2015 г. на ВКС, I т. о.). По този начин отново се достига до неоснователно обогатяване на мобилния оператор. В допълнение и тук размерът на неустойката е формиран на база "стандартна" цена на устройството, а не уговорената такава, което нарушава изискването неустойката да обезпечава и обезщетява вреди от неизпълнението на конкретния договор, а не произволни такива.

По изложените съображения, които съдът не намира за нужно да приповтаря по всяка една от претендираните неустойки, доколкото са идентични, намира, че клаузите за неустойки във всеки един от процесните договори са неравноправни и нищожни, поради което исковете следва да бъдат отхвърлени, както следва: неустойка в общ размер на 333, 39 лв. (триста тридесет и три лева и тридесет и девет стотинки), представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, от които: 92, 12 лв. (деветдесет и два лева и дванадесет стотинки) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 11.07.2019г. за мобилен номер .....и 241, 27 лв. (двеста четиридесет и един лева и двадесет и седем стотинки) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 11.07.2019г. за мобилен номер .....

По отношение на разноските:

Съобразно т. 12 от Тълкувателно решение № 4/2013г. постановено по т.д. № 4/2013г. на ОСГТК на ВКС съдът, който разглежда иска, предявен по реда на чл. 422, респ. чл. 415, ал. 1 ГПК, следва да се произнесе за дължимостта на разноските направени и в заповедното производство като съобразно изхода от делото разпреди отговорността за разноските както в исковото, така и в заповедното производство.

В случая в заявлението по чл. 410 от ГПК „Теленор България“ ЕАД изрично е поискало

присъждане на разноските в заповедното производство, а именно: 25 лева - държавна такса и 180, 00 лева - адвокатско възнаграждение. Настоящият състав приема, че така направеното искане е достатъчно основание съдът в исковото производство да се произнесе служебно за разноските в заповедното производство. В този смисъл е Определение № 26 от 18.01.2017 г. по ч.т.д. № 1549/2016 г. на I Т.О. на ВКС, където изрично е посочено, че при иск по чл. 415, във вр. чл. 422 от ГПК съдът в исковото производство е длъжен служебно да се произнесе по разноските в заповедното производство. Съобразно уважената част от исковите ответницата следва да бъде осъдена да заплати на ищеца сумата от 105.22 лв., представляваща сторени разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение в заповедното производство.

За исковото производство ищецът е сторил разноски в размер общо на 1145, 00 лв., от които 75,00 лева - внесена държавна такса, 180, 00 лв. заплатено адвокатско възнаграждение, 300,00 лева – депозит за назначаване на особен представител на ответника; 590,00 лева – заплатен депозит за изготвяне на съдебно-техническа експертиза, за които е представил списък по чл.80 от ГПК и доказателства за извършването им. Съдът намира, че с оглед изхода от делото и съобразно уважената част от исковите ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 587, 68 лв., представляващи направени по делото разноски.

С оглед на обстоятелството, че изготвената в хода на делото съдебно-графическа експертиза е заплатена от бюджетната сметка на съда в размер на 292,20 лева, то с оглед изхода от делото и съобразно уважената част от исковите ответникът следва да бъде осъден да заплати по сметка на Районен съд Благоевград сумата от 149,97 лв., представляващи направени по делото разноски за заплатено възнаграждение от бюджета на съда.

Мотивиран от горното, Съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по иска предявен от „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“/, с ЕИК 130460283 със седалище и адрес на управление в гр. С.....представявано от ..... чрез адв. В. П. Г., съд. адрес: гр. С.....против К. И. М. ЕГН: ***** с адрес: 2700, гр. Б.....че К. И. М. ЕГН: ***** с адрес: ....., гр. Б..... дължи на „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“/, с ЕИК 130460283 със седалище и адрес на управление в гр. С..... представлявано от Д..... чрез адв. В. П. Г., съд. адрес: гр. С.....следните суми, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 998/08.12.2021 г., постановена по ч.гр.д. № 3046/2021г. по описа на РС Б.....а именно: сумата в размер общо на 351, 55 лв. (триста петдесет и един лева и петдесет и пет стотинки), представляваща дължими и незаплатени месечни абонаментни такси за потребление на мобилни услуги, по договори с абонаент номер №.....за които са издадени фактури № .....за периода от 05.08.2019 г. до 04.11.2019, от които: 242, 60 лв. (двеста четиридесет и два лева и шестдесет стотинки) по Договор за мобилен номер ..... от дата 11.07.2019 г.; 108, 95 лв. (сто и осем лева и деветдесет и пет стотинки) по Договор за мобилен номер .....от дата 11.07.2019 г., ВЕДНО със законната лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК в съда-08.12.2021 година до окончателното изплащане на сумата.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от „Йеттел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“/, с ЕИК 130460283 със седалище и адрес на управление в гр. С.....представявано от Д..... чрез адв. В. П. Г., съд. адрес: гр. С..... против К. И. М. ЕГН: ***** с адрес: ....гр. Б..... обективно и кумулативно съединен иск с правно основание чл. 422, ал.1 вр. с чл.415, от ГПК вр. с чл.410 от ГПК вр. чл. 92 ЗЗД за признаване за установено, че ответницата дължи на ищцовото дружество следните суми, за които е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение № 998/08.12.2021 г., постановена по ч.гр.д. № 3046/2021г. по описа на РС Б..... а именно: сумата в размер общо на 333, 39лв. (триста тридесет и три лева и тридесет и девет стотинки), представляваща неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент, от които: 92, 12 лв. (деветдесет и два лева и дванадесет стотинки) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен

абонамент от дата 11.07.2019г. за мобилен номер ..... и 241, 27лв. (двеста четиридесет и един лева и двадесет и седем стотинки) за неустойка за предсрочно прекратяване на договорен абонамент от дата 11.07.2019г. за мобилен номер.....

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.1 от ГПК К. И. М. ЕГН: ***** с адрес:.....2 ДА ЗАПЛАТИ на Йетел България“ ЕАД /с предишно наименование „Теленор България“/, с ЕИК 130460283 със седалище и адрес на управление в гр. С....., Б....., представлявано от Д..... чрез адв. В. П. Г., съд. адрес: гр. С.....сумата от 105,22 лв. /сто и пет лева и двадесет и две стотинки/, представляваща сторени разноси в заповедното производство съобразно уважена част от исквете и сумата от 587, 68 лв. /петстотин осемдесет и седем лева и шестдесет и осем стотинки/, представляваща разноси в исковото производство съобразно уважената част от исквете.

ОСЪЖДА К. И. М. ЕГН: ***** с адрес: .....гр. Б..... ДА ЗАПЛАТИ по сметка на Районен съд Благоевград сумата от 149,97 лв. /сто четиридесет и девет лева и деветдесет и седем стотинки/, представляваща сторени разноси в исковото производство за изготвяне на съдебно-графическа експертиза, съобразно уважена част от исквете, както и 5,00 лева-държавна такса в случай на служебно издаване на изпълнителен лист, за събиране на сумата.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд Благоевград в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____